

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Davidovou ve věci

žalobkyně: [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]

proti
žalovanému: [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]

pro: stanovení výživného na nerozvedenou manželku

takto:

- I.** Žalovaný je povinen přispívat na výživu žalobkyně od 20. 12. 2018 částkou 6 000 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem, k rukám žalobkyně.
- II.** Nedoplatek na výživném za dobu od 20. 12. 2018 do 31. 7. 2019 ve výši 4 000 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni ve splátkách po 350 Kč, splatných spolu s běžným výživným vždy do každého 15. dne v měsíci, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku, pod ztrátou výhody splátek.
- III.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Návrhem ze dne 18. 12. 2018 se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost přispívat na její výživu 15 000 Kč měsíčně od podání návrhu. Argumentovala tím, že účastníci jsou manželé, žalovaný opustil společnou domácnost a na její výživu ničím nepřispívá.

Žalovaný s návrhem nesouhlasil. Uvedl, že k rukám žalobkyně zasílá celkem částku 10 000 Kč jako výživné pro ni a jejich společného nezletilého syna, a dále hradí společné závazky manželů.

Z nesporných tvrzení účastníků soud zjistil, že jsou dosud manželé (z informačního systému okresního soudu ověřeno, že řízení o rozvod manželství je vedeno pod sp.zn. [REDAKCE] a není dosud pravomocně skončeno). Účastníci spolu nejméně ke dni podání návrhu nežijí. Žalovaný nejméně od srpna 2018 přispívá na výživu žalobkyně částkou 5 000 Kč.

Z nesporných tvrzení účastníků stran jejich osobních a majetkových poměrů soud zjistil, že žalobkyně:

má příjem z invalidního důchodu ve výši 9 500 Kč měsíčně, žije ve společném bytě účastníků a hradí platby spojené s bydlením ve výši 7 500 Kč měsíčně, žalovaný k jejím rukám hradí výživné na nezletilého syna ve výši 5 000 Kč měsíčně, jehož výše byla stanovena rozhodnutím soudu, žalobkyně hradí společný úvěr poskytnutý na rekonstrukci bytu ve výši 6 522 Kč měsíčně, splácí úvěr na kreditní kartě 500 Kč měsíčně a stejnou částkou závazek z vypořádání společného jmění žalobkyně a jejího předchozího manžela. Žalobkyně prodělala onkologickou léčbu a má náklady na dojíždění k lékaři do Ústí nad Labem cca 1 x za čtvrt roku.

Z nesporných tvrzení účastníků stran jejich osobních a majetkových poměrů soud zjistil, že žalovaný:

má příjem z pracovního poměru ve výši 48 – 50 000 Kč čistého měsíčně, žije v nájemním bytě s náklady cca 7 500 Kč měsíčně, má výdaje na dosažení příjmu v podobě nákladů na dopravu z Loun do Bítovce a zpět ve výši cca 3 000 Kč měsíčně, k čemuž používá společný osobní automobil Renault Megan, rok výroby 2016, hradí společný úvěr ve výši cca 2 000 Kč poskytnutý účastníkům na koupi zahrady a částkou 7 500 Kč měsíčně spotřebitelský úvěr poskytnutý na zakoupení vozidla a zařízení společného bytu, hradí výživné na svoji dceru ve výši 6 500 Kč měsíčně stanovené soudem, dle dohody účastníků hradí nad rámec výživného obědy ve školní jídelně částkou 600 Kč měsíčně a pobyt nezletilého syna ve školní družině částkou 1 200 Kč na školní rok (tyto příspěvky nad rámec výživného činí přepočteno na měsíc cca 700 Kč).

Soud zjistil následující skutkový stav: účastníci jsou manželé a nejpozději od podání této žaloby spolu nežijí. Žalovaný od podání žaloby přispívá na výživu žalobkyně částkou 5 000 Kč měsíčně, nedoplatek ke dni rozhodnutí soudu nemá. Hmotná a kulturní úroveň manželů je od podání návrhu až ke dni rozhodnutí soudu rozdílná. Každý z účastníků hradí stejné náklady na své bydlení (žalobkyně ve společném bytě manželů, žalovaný v nájmu), u obou účastníků lze tyto náklady hodnotit jako standardní. Žalobkyně má příjem pouze z invalidního důchodu (prodělala onkologické onemocnění) ve výši 9 500 Kč měsíčně, žalovaný z pracovního poměru ve výši v průměru 49 000 Kč čistého měsíčně. Po zaplacení výše uvedených nesporných položek každým z nich, které ponejvíce tvoří společné závazky, u žalovaného pak dále výživné na dvě děti (na společného nezletilého syna ve výši 5 000 Kč a na jeho dceru ve výši 6 500 Kč měsíčně, v obou případech dle soudního rozhodnutí, a dále pak dle dohody účastníků žalovaným hrazené platby ve prospěch nezletilého syna ještě nad rámec výživného), je životní úroveň účastníků rozdílná. Vyjádřeno počtově – žalovanému po zaplacení všech položek výše uvedených (s výjimkou výživného na žalobkyně) zbyde k dispozici měsíčně cca 16 800 Kč, žalobkyně má pak dispozici cca 5 500 Kč. Ani jeden z manželů přitom nežije nadstandardním způsobem života (z hlediska kulturního, majetkového apod.), který by byl ve zřejmém nepoměru se způsobem života druhého z manželů.

Podle § 696 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku manželé mají vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Vyživovací povinnost mezi manželi předchází vyživovací povinnosti dítěte i rodičů.

S ohledem na zjištěný skutkový stav a právní posouzení dospěl soud k závěru, že návrh žalobkyně je částečně důvodný. Soud však na rozdíl od žalobkyně, která požadovala pro sebe výživné ve výši 15 000 Kč měsíčně, dospěl k závěru, že vyrovnání hmotné a kulturní úrovně se žalovaným lze dosáhnout výživným ve výši 6 000 Kč měsíčně. Oba účastníci hradí některé

společné závazky, žalovaný má nadto dvě vyživovací povinnosti k dětem a bylo nutné též zohlednit jeho náklady na dosažení příjmu ve výši 3 000 Kč na dopravu do zaměstnání (tyto výdaje soud považuje s ohledem na vzdálenost do zaměstnání a zpět do bydliště za adekvátní). Soud zohlednil i pravidelné platby nad rámec výživného na společného nezletilého syna shora uvedené, byť se jedná o nárok nezletilého, neboť je zřejmé, že jsou hrazeny po dohodě účastníků jako rodičů. Naopak u žalobkyně soud nezohlednil platby na vypořádání společného jmění žalobkyně a jejího předchozího manžela ani splácení spotřebitelského úvěru z kreditní karty, který může zjevně opakovaně v tuto chvíli čerpat pouze žalobkyně. Za významné zjištění pro určení výživného pak soud považuje i skutečnost, že žalobkyně, ač onkologicky nemocná, kouří, a na nákup cigaret vynaloží měsíčně nejméně 500 Kč (viz vlastní tvrzení žalobkyně). Pokud tedy žalobkyně v závěru jednání považovala za přijatelné výživné částku 6 500 Kč měsíčně, pak soud přihlédl k tomu, že skutečně nelze na žalovaném spravedlivě požadovat, aby žalobkyni v situaci, kdy ta sama svoji finanční situaci vnímá jako neuspokojivou a zřejmě není v tuto chvíli v jejích možnostech opatřit si přiměřeně svému zdravotnímu stavu jiný příjem, přispíval výživným na její zlovyk mající do jejího rozpočtu tak významný dopad.

Výrok o nákladech řízení je výrazem skutečnosti, že převážně úspěšnému žalovanému žádné náklady nevznikly (§ 142 odst. 2 o.s.ř.).

Zaplacení soudního poplatku podle § 4 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích neuložil soud žádnému z účastníků, neboť žalobkyně je podle citovaného zákona od placení soudního poplatku osvobozena a žalovaný byl ve věci převážně úspěšný a z toho důvodu mu tuto povinnost uložit nelze.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku již není odvolání přípustné, neboť účastníci se práva odvolání po vyhlášení rozsudku výslovně vzdali.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 12. července 2019

Mgr. Jana Davidová v. r.
samosoudkyně